

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 101/2492

พลทหารอง แซ่มแซ้ง หรือนายเสนห์ โจทก์ นายอ่วม แซ่มแซ้ง ที่ 1 นางผิน แซ่มแซ้ง ที่ 2 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 118, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 226, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. 2477 (ฉบับที่ 4) มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในคดีที่โจทก์อ้างว่าเป็นบุตรผู้ตาย หาว่าจำเลยแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานที่ดินในการขอรับมรดกที่ดินโดยกล่าวว่าผู้ตายไม่มีบุตรไม่มีเมียนั้น เมื่อคดีไม่มีเหตุพอจะฟังว่าจำเลยได้รู้ว่าโจทก์เป็นบุตรผู้ตายก็ถือไม่ได้ว่า จำเลยจงใจแจ้งเท็จ จำเลยย่อมไม่มีผิด

คำพิพากษา

ได้ความว่า นายผ้นมีชื่อในโฉนดเลขที่ 1528 ร่วมกับผู้อื่นนายผ้นตายมา 3-4 ปีแล้ว จำเลยที่ 1 เป็นบิดานายผ้น จำเลยที่ 2 เป็นน้องชายนายผ้น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2486 จำเลยที่ 1 ทำใบมอบฉันทะให้จำเลยที่ 2 มาจัดการร้องขอรับมรดกนายผ้น จำเลยที่ 2 ได้ร้องต่อพนักงานทะเบียนที่ดิน โดยบอกบัญชีเครือญาติของนายผ้นว่านายผ้นไม่มีลูก ไม่มีเมีย เจ้าพนักงานจึงถอนชื่อนายผ้น และใส่ชื่อจำเลยที่ 1 แทน โจทก์จึงนำมาฟ้องเป็นคดีนี้ โดยอ้างว่าเป็นบุตรนายผ้น หาว่าจำเลยแจ้งความเท็จ ขอให้ลงโทษตาม กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 118, 226, 63 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. 2477 มาตรา 3 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว สั่งว่าคดีมีมูลเฉพาะจำเลยที่ 2 ๆ ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว เห็นว่าคดีไม่พอที่จะถือว่าจำเลยจงใจแจ้งความเท็จ พิพากษายกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับว่า จำเลยมีผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 118 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. 2477 มาตรา 3 จำคุก 3 เดือน แต่ให้รอการลงอาญา จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีไม่มีเหตุพอฟังว่า จำเลยได้รู้ว่าโจทก์เป็นบุตรนายผ้น โดยชอบ เพราะ ตามคำพยานโจทก์ได้ความเพียงว่านางพริ้ง (มารดาโจทก์) มีครรภ์ก่อนแล้ว นายผ้นจึงลักพาไป และมาสมาและเมื่อนางพริ้งคลอดโจทก์ ก็คงอยู่บ้านบิดานางพริ้งตลอดมา นามสกุลที่ใช้ ก็ไม่ใช่นามสกุลนายผ้น จึงฟังได้ว่าจำเลยจงใจแจ้งเท็จไม่ถนัด พิพากษากลับให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

ธรรมบัณฑิตสิทธิศฤงคาร · นาลปรีชา · นนทปัญญา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/101/2492>